

CONSTANCE REID (3.01.1918–14.10.2010)

Constance Reid sündis St. Louis'is, Missouri osariigis, USAs. Oma neiu-põlvenime Bowman kasutas Constance hiljem vahenimena. Reid sai kunstide bakalaureuse kraadi San Diegos ning haridusteaduse magistri kraadi Berkeleys. Reid ei olnud matemaatik, kuid tal olid lähedased perekondlikud suhted matemaatikutega. Tema õde Julia Robinson oli silmapaistev matemaatik, täpsemini loogik, kes andis olulise panuse Hilberti 10. probleemi lahendamisse. Julia oli professor Berkeleys ning 1983–1984 Ameerika Matemaatika Seltsi president. Ka Julia abikaasa Raphael oli matemaatik, täpsemalt arvuteoreetik. Matemaatikute austuse pälvis Constance Reid oma matemaatikat ja matemaatikuid tutvustavate raamatutega. Oma õemehe mõjutusel kirjutas Reid arvuteooriat tutvustava „Nullist lõpmatuseni: mis teeb arvud huvitavaks?“ (1955) ja seejärel raamatu „Pikk tee Eukleidese juurest“ (1963). Eriti esimene neist oli üliedukas: ta on trükkis seniajani. Järgmise „projektina“ võttis Reid ette järje kirjutamise 1937 ilmunud E. T. Belli populaarsele teosele „Matemaatika mehed“ („Men of Mathematics“). Viimases kirjeldati peamiselt 16.–19. sajandi suurte matemaatikute elu ja saavutusi. Muide meeste seas on ka üks naine – Sofia Kovalevskaja. Reid otsustas jätkata sealt, kus Bell lõpetas, kuid vaimustus niivõrd David Hilberti persoonist, et lõpuks keskendus ainult temale. Tulemuseks oli 1970 ilmunud „Hilbert“, mis muutus otsekohe klassikaks. Raamatu kirjutamisel viis Reid läbi tõsise uurimistöö. Muuhulgas leidis ta Göttingenis Hilberti paberid, mis tõenäoliselt muidu oleksid hävinud. Hiljem kirjutas Reid veel raamatud Richard Courantist ja oma õest Juliast. 1987 autasustas Ameerika Matemaatika Assotsiatsioon teda George Pólya auhinnaga.

